

Mesa general dels empleats públics. Reunió de 25 de febrer de 2013

Anàlisi final provisional

Milers d'empleades i empleats públics clamem contra les retallades

La part social de la Mesa General es tanca a Governació contra la reducció de sou i pel manteniment dels serveis públics

Els sindicats considerem que l'argument del Govern per fer les retallades és fal·laç ja que no dóna cap documentació que avaluï les seves tesis.

Trencat el cercle viciós “els sindicats farem quan copsem que el personal vol fer coses – el personal farem coses quan els sindicats demostrin que saben defensar els nostres drets”.

La Generalitat vol que els serveis públics siguin els damnificats d'aquesta crisi, en dues vessants que es retroalimenten: reducció i privatització de serveis públics i retallada de drets i condicions laborals i econòmiques dels empleats i empleades públics.

Anem a pams: **primer**, decideixen una reducció del nostre sou en una quantitat equivalent a una catorzena part del sou anual (ells l'anomenen paga “extra”); **segon**, volen que nosaltres decidim com aplicar-nos aquesta retallada en pla harrakiri (pel bé del país); **tercer**, practiquen l'opacitat no donant cap tipus de documentació que avaluï les seves tesis; **quart**, indiquen que la culpa de tot plegat és d'una conxorxa de “Madrid”, i **cinc**, utilitzen la seva capacitat d'influència en els mitjans de comunicació perquè única-

ment informin de la seva versió i minimitzin l'impacte de la nostra resposta a aquesta agressió (suposem que fent ús de l'amenaça de tancar l'aixeta de les subvencions).

Ciència versus fe

Tampoc va lliurar cap document sobre el redactat concret de l'acord de govern que volien aprovar el dia 26 ni van argumentar la necessitat d'urgència. Amb aquesta situació a la Mesa general, pels sindicats era una qüestió de fe. Fe en què el govern té raó. Fe en què ho feien pel bé dels treballadors i treballadores.

Fe, hem de tenir fe i, una vegada plens i/o arrebossats de fe, hauríem de ser fins i tot capaços “d'orientar l'Administració” cap a com ha de fer les retallades: a quarts, a tallets o ben picada per fer mandonguilles (al nostre gust).

Malauradament pel govern de la Generalitat, CATAc – IAC, com qualsevol organització del s. XXI*, utilitza el mètode d'anàlisi crítica de la realitat, amb el maneig de

documents, per poder debatre racionalment les situacions i les propostes amb un caràcter científic i no màgic.

Per tant, vam exigir i demanar una i altra vegada la documentació i les anàlisis que sustentaven el discurs del govern per poder entrar en un debat seriós i acurat.

Prepotència

La manca d'argumentació i de seriositat del govern ens va obligar a mantenir oberta la mesa de negociació fins que des del govern ens donessin les dades o actuessin unilateralment, aprovant un acord de retallada, en contra dels drets i dels interessos del personal (van fer el que s'anomena: tancada).

Confirmat: el corol·lari del messianisme i la màgia és la prepotència.

Els delegats de la IAC en la tancada a Governació

Consciència *versus* resignació

Arran dels fets, pel matí del 26 de febrer, els membres de la part social de la Mesa general van sortir cap a la Pl. St. Jaume, alhora que milers d'empleades i empleats públics ens manifestàvem a les portes dels centres de treball, escoles i hospitals, com a resposta a l'acord de retallades del govern, en defensa dels nostres drets i condicions laborals.

Cal continuar la lluita

Creiem que la demostració de consciència feta indica que la resignació va pel camí de ser cosa passada. Som conscients que tenim la raó, que ja vam fer el "sacrifici" l'any passat, però cal consolidar les nostres accions de protesta mitjançant un calendari de mobilitzacions.

CATAc, amb la Intersindical Alternativa de Catalunya, de què formem part, plantejarà a la resta de sindicats i al personal, en assemblees, la necessitat de coordinar les nostres mobilitzacions amb el conjunt d'altres lluites en defensa dels serveis públics, per aconseguir que la política econòmica d'aquest govern i del de l'Estat sigui, d'una vegada per totes, a favor dels interessos de la majoria.

Avui, gràcies pel suport

Demà, mobilització i confiança

Agenda oculta: de 375 a 750 milions

La reducció d'una paga implica l'estalvi de 350 milions d'euros. Fins als 750 milions de reducció que volen del capítol 1, és possible l'aplicació d'altres mesures com acomiadaments, ERO's (vegeu El País de 28.2.2013).

La por ha de canviar de bàndol

Els arguments del govern per retallar els sous semblen una barreja d'excuses de mal pagador, de mentides basades en la fe i de cinisme. Ni és cert que no hi hagi diners, ni és veritat que la culpa sigui totalment de Madrid, com diuen. Però, què hi ha al fons dels seus arguments?

La realitat és més prosaica. Són uns manats dels financers, dels que volen arrasar l'estat del benestar, de l'1% que vol espletar el 99%.

El principal argument d'aquesta gent és que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats i cal pagar-ho. Ells no són els culpables, el malalt és el sistema "benefactor" creat a les acaballes de la II guerra mundial. És un missatge radical que vol la confrontació, pensant que ja la tenen mig guanyada.

Forma part de la seva estratègia que part de la població estigui al seu costat, part com nosaltres, d'aquí que el seu argument concret pel personal de les administracions (per a les classes mitges, en general, diuen) és el següent: "accepteu el que us donem", "estigueu al nostre costat i únicament patireu part de les desgràcies que sofriran tots aquells col·lectius que se'ns enfrontin". Missatge de la por.

CATAc – IAC, com a sindicat de classe, sap que aquesta variant és una fal·làcia destinada a aconseguir la passivitat col·lectiva i estem convençuts que cal esmerçar molts esforços per evitar que moltes persones caiguin en aquest parany.

Cal que ens esforcem, però també sabem que els esdeveniments que cada dia succeeixen i el que vivim personalment ens ajuda a conèixer la precarietat pròpia o propera, a descobrir la falsedat de molts dirigents polítics i econòmics...

Aquesta lluita de definir-nos, de saber on estem i qui som de veritat, és la condició primera per prendre consciència. Que la por canviï de bàndol. Els principis sindicals de participació, assemblearisme i independència ens ajuden.

La unitat i la visibilitat d'un procés

CATAC – IAC considera que la unitat sindical d'acció en el procés engegat és un actiu. Certament no tot són flors i violes, ja que, en les mobilitzacions, es veuen algunes "apropriacions" del moviment, mitjançant pancartes d'alguns col·lectius corporativistes o de sindicats que sempre surten a la tele.

Creiem que els esforços són patrimoni de tothom, de les persones que participen en les mobilitzacions i dels afiliats i afiliades dels sindicats que, per sobre de veus malintencionades, i amb millor o pitjor encert, continuem lluitant.

Pel que fa a la visibilitat, moltes companyes i companys ens manifesten el seu malestar vers les informacions que han donat la premsa i TV3 de les mobilitzacions. Per no dir les notes a ATRI. Ens toca fer-nos ressò a nosaltres mateixos

COMUNICAT DE PREMSA DE LA PLATAFORMA SINDICAL UNITARIA DE LA FUNCIO PÚBLICA

L'Acord de Govern d'avui de retallar el salari de les treballadores i treballadors públics, ha anat precedit pel trencament de negociacions de part dels representants del govern. De res a servit la posició mostrada pels representants dels treballadors que s'han mantingut al voltant de la Mesa de negociació fins al començament de la reunió del Consell Executiu. Sorprèn que totes aquelles mesures que retallen drets i salaris dels treballadors, i que l'any passat se'ns van presentar com a transitòries ara es vulguin reiterar. Davant aquesta situació els sindicats de la Plataforma Sindical Unitària, volem manifestar que el Govern de la Generalitat:

- Ha pres aquesta mesura sense completar el procés de negociació a la Mesa de la Funció Pública.
- No ha donat cap dada econòmica ni sobre objectiu del dèficit, ni sobre la previsió d'ingressos, ni sobre el deute compromès amb entitats bancàries i empreses.
- Castiga de nou els empleats i empleades públics i també als dels sectors concertats amb retallades salarials, sense tenir proposta de pressupostos.
- No pot aplicar aquest tipus de mesura que podrien qualificar com de "confiscació preventiva", oblidant que volen tornar a desvalorar a qui ha perdut més d'un 30 % de poder adquisitiu en els darrers anys.
- Segueix mantenint el personal interí en condicions precàries i amb salaris miserables.

Per tot això els sindicats instem el govern a reprendre les negociacions al si de la Mesa General i que ens donin les informacions que segueixen:

- Liquidació pressupostària de 2011
- L'objectiu de dèficit de la Generalitat
- Previsió d'ingressos 2013
- Partida necessària per a salaris d'empleats públics, pagaments delegats i concertats o administracions vinculades
- Xifres de deute, creditors, tipus d'interès, etc.
- Creditors de serveis i infraestructures
- Dades internes de la despesa en funció pública

Volem manifestar que les últimes mobilitzacions comencen a mostrar que la defensa dels drets dels ciutadans i els treballadors públics caminen juntes.

Si, durant un temps, les retallades de drets als "privilegiats funcionaris" semblava concitar molt suport als governs de torn, cada vegada sembla més clar, que les destrallades als empleats públics són cops d'espasa als drets dels ciutadans.

Com s'ha repetit defensar els drets dels treballadors públics es defensar i protegir el Servei Públic.

Els sindicats volem que les nostres propostes, un cop documentades, puguin arribar al Parlament, on s'han d'acordar els pressupostos que necessiten els ciutadans de Catalunya.

La part social, com a representants legals dels treballadors, exigim que el govern no posi en practica cap mesura de reducció salarial, i reiterem la nostra voluntat de negociació seriosa i compromesa amb la viabilitat de Catalunya i el benestar de la seva ciutadania.

Barcelona, 26 de febrer de 2013

**IAC (CATAC, CATAC – CTS, USTEC-STEs), CCOO, UGT, IAC, USOC, CSIF,
Metges de Catalunya, ANPE, SAC, ASPEEPC, USAE, STAJ**

* del segle XXI?

A la primera pàgina hem indicat amb un asterisc que som una organització del s. XXI pel que fa a la utilització de la metodologia d'anàlisi de la realitat.

A CATAAC – IAC som conscients que, amb moltes altres coses, encara estem al s. XX. Aquesta també és part de la feina que hem de fer. En això estem...

Per això sí que no hi ha reducció de despesa

quina barra!!!

Desfibril·ladors *únicament* pel president, consellers i expresidents

Els desfibril·ladors són aparells que tracten l'*aturada cardiorespiratòria* (detectable quan una persona està inconscient i no respira normalment) quan és deguda a una fibril·lació ventricular (llavors el cor té una activitat elèctrica alterada que provoca que no hi hagi efectivitat mecànica) o una *taquicàrdia ventricular* sense pols (en què hi ha activitat elèctrica i en aquest cas el bombament sanguini és ineficax). Aquest aparell genera una descàrrega elèctrica que aplicada abans dels deu minuts de l'aturada cardiorespiratòria pot reactivar la funció cardíaca.

La utilitat d'aquests aparells en vehicles d'emergència com els dels bombers o mossos d'esquadra està fora de dubte, però la Generalitat no es planteja que la ciutadania en general pugui tenir accés a aquesta tecnologia, segurament perquè la capacitat de supervivència que implica, carregaria els costos de la depauperada sanitat pública.

No es fien del sistema d'emergències de la sanitat pública

Ja fa temps l'ex-president del Parlament, Ernest Benach, va voler convertir el seu vehicle en una confortable oficina a costa del contribuent; ara són els membres del govern els qui, fent ús de l'exigu pressupost, i també a costa del

contribuent, es preocupen de la seva salut i com que no es refien de la sanitat pública ni de la seva capacitat d'atendre'ls immediatament (segurament avisats per Boi Ruiz què és principal responsable del seu deballestament), s'han fet instal·lar en els vehicles oficials del president, dels consellers i conselleres i dels tres expresidents vius de la Generalitat un magnífic desfibril·lador automàtic per allò que pugui passar (per exemple, qualsevol sorpresa provinent de "Madrid").

Menyspreu per la salut de tota la ciutadania

Per què no es preocupen de la salut de totes i tots els ciutadans, fent instal·lar aquests aparells en vehicles de bombers o patrullers dels mossos? O a les furgonetes de repartiment que manegen el personal de la Generalitat? O a cada escola? La seva vida val més que la de qualsevol? Com és que per això sí que hi ha diners?

Com ja va demostrar Artur Mas quan va sentenciar que la seva vida "val" 600.012 euros tant per mort com per invalidesa, mentre que la gran majoria de la resta de l'Administració "valem" 40.000 per invalidesa i 20.000 per mort. Ell i la resta del govern continuen addictes a la frase d'Orwell: "Tots són iguals, però alguns són més iguals que altres". **Quina barra!!!**

A **quina barra!!!** publiquem tot allò del que ens informeu, prèvia comprovació i amb garantia de confidencialitat

Imprimeix aquest Cataccrac i passa'l

Si encara no el reps, envia'ns un missatge a sindicat@catac.cat